Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

La Masia del Romeu

Font-rubí

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Barri de Montjuïc, 26, 28 i 30
Emplaçament	Al barri de Montjuïc, al peu de les Serres Velles i a ponent del torrent de Sant Andreu
Alçada:	420

Coordenades:

Latitud:	41.43453
Longitud:	1.6225
UTM Est (X):	384913
UTM Nord (Y):	4587911

Classificació

Número de fitxa	08085 - 335
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Popular Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Considerem l'estat de conservació com a "Dolent" atenent al primer dels dos edificis descrits.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002010200CF88G
Autoria de la fitxa	Miquel Gea i Bullich
Data de registre de la fitxa:	dc., 23/10/2013 - 02:00

Descripció

Es tracta, de fet, d'un conjunt de dos habitatges adossats. El que se situa a l'extrem SO és el més antic. És un edifici de planta rectangular amb coberta de dos aiguavessos, de teula àrab, i carener perpendicular a la façana principal, que s'obre a migdia (S/SE). Compta amb planta baixa i planta pis. Les obertures de la façana principal es distribueixen de forma ordenada però no simètrica. Totes són allindades a excepció de dos accessos a l'immoble, que compten amb sengles arcs escarsers. Entre el terç i la meitat de l'extrem SO de l'edifici s'ha esfondrat com a conseqüència del precari estat de conservació. L'esfondrament fa palesa la tècnica constructiva utilitzada, amb murs de tàpia com a elements de càrrega i envans de maó per tal de compartimentar grans espais. La resta de l'edifici sembla que es manté força íntegre, atès que encara conserva la coberta i, a la façana, són visibles diverses refeccions amb ciment que denoten una voluntat de conservació de l'edifici fins a una època relativament recent. Les característiques constructives de l'edifici l'allunyen del model de petit mas que s'establí al municipi, especialment, durant la segona meitat del segle XIX. És per aquest motiu que allarguem la seva possible data de construcció fins a la primera meitat del segle XIX, no descartant un origen dins del segle XVIII, tot i que ens sembla poc probable, especialment per la manca d'obertures emmarcades amb pedra ben treballada.
El segon dels edificis, adossat al ja descrit pel costat NE, presenta planta rectangular amb coberta de dos aiguavessos de teula àrab i carener perpendicular a la façana principal, que s'orienta al SE. Compta amb planta baixa, planta pis i golfes. La distribució de les obertures de la façana principal s'articula en base a dos eixos principals, essent totes allindades a excepció de les petites obertures corresponents a les golfes, formades per dues finestres geminades rematades en forma de triangle a la part superior.
Les característiques d'aquest edifici evoquen una cronologia constructiva que pensem s'ha de situar entre l'últim quart del segle XIX i el primer del segle XX.